

KOSMISKE GLIMT

Topp-opplevelser, kosmiske glimt og
kosmisk bevissthet!

Av Terje Martin Eggesvik

terjemeggesvik@hotmail.com

Mange mennesker kan fortelle om stunder der de aner mysteriene, uendeligheten og sammenhengen i verdensaltet. For eksempel når man en kald vinternatt skuer utover nattehimmelen og ser de utallige stjernene som skinner i mørket. Stjerner som får milliarder av snøkrystaller til å blinke i gull, sølv og alle regnbuens farger.

Eller når man sitter på en fortauskafé og betrakter menneskene rundt seg. Og i slike stunder bare er stille, lar tankene gli til de nesten er borte og man aner fellesskapet og kjærligheten.

Og hva med de mange som kan fortelle om øyeblikk der de ikke bare har ant, men erfart å stå midt i svaret på mysteriene, midt i evigheten, midt i kjærligheten? Det er slike opplevelser jeg i denne artikkelen vil komme innpå. Jeg vil se på noen av begrepene som brukes og diskutere disse i lys av Martinus kosmologi.

”Maslow beskriver topp-opplevelsene som momentopplevelser. Ofte varer de ikke mer enn noen sekunder.

Disse sekundene er til gjengjeld tilstrekkelig til å sette sine spor for resten av livet.”

Maslow

Den amerikanske psykologen Abraham Maslow la merke til to lærere han følte noe spesielt for. Maslow undret seg på hvorfor, og begynte å notere ned de observasjonene han gjorde. Etter hvert trakk han inn flere personer i sine notater. Det var mer kjente personer som for eksempel Abraham Lincoln, Thomas Jefferson, Albert Schweitzer og Eleanor Roosevelt. Utvalget var ikke tilfeldig, men plukket ut av Maslow fordi disse menneskene hadde gjort et spesielt inntrykk på han.

Maslow foretok en biografisk analyse og fant en rekke kvaliteter som disse hadde felles. Ikke alle hadde alle, men på gruppenivå var fellestrekkene klare. For eksempel hadde de en lun humor som ikke var rettet mot andre. De aksepterte seg selv og andre som de var. De prøvde ikke å endre andre mennesker, men var motivert til å endre negative sider ved seg selv. Et viktig trekk ved disse personene var at de hadde en høyere tendens til å ha erfart topp-opplevelser enn andre. Maslow kalte disse opplevelsene for ”peak experience”. Han delte disse opplevelsene inn i grupper, som for eksempel kreative øyeblikk, foreldreopplevelse og mystiske erfaringer. Her er det de mystiske topp-opplevelsene som først og fremst har interesse.

Maslow beskriver topp-opplevelsene som momentopplevelser. Ofte varer de ikke mer enn noen sekunder. Disse sekundene er til gjengjeld tilstrekkelig til å sette sine spor for resten av livet. Opplevelsene endrer personens kvaliteter til et høyere etisk nivå. Vanligvis erfarer de ikke mer enn en til tre ganger i livet. De erfarer som innsyn i en virkelighet uavhengig av kulturelle rammer, som innsyn i universelle sannheter. Maslow sier at under en slik opplevelse er menneskene gudelike. Han tenker da på den fullstendige, kjærlige og ikke-dømmende akseptasjonen av verden som den er og mennesket som det er. I disse øyeblikkene transenderer personen egoet, det går utover seg selv. Emosjonelt er topp-opplevelsene forbundet med en ekstatiske glede og lykkefølelse. Maslow sier videre at topp-opplevelsene bare er gode og ønskelige, og at de aldri erfarer som onde eller uønsket.

Bucke

Kort fortalt skriver Richard Maurice Bucke i sin bok om det han kaller for kosmisk bevissthet, at personen plutselig og uten forvarsel opplever seg innehyllt i en flamme eller en sky. I samme øyeblikk

mellom hvert glimt. Kosmiske glimt etterlater et lys i bevisstheten.

For Martinus er det naturlig og viktig å skille mellom kosmiske glimt og kosmisk bevissthet. Han kaller oppnåelsen av kosmisk bevissthet for ”den store fødsel”, og det er et avgjørende vendepunkt i menneskets evolusjonsforløp. Kosmisk bevissthet er en permanent åpning av intuisjonssansen. Et kosmisk bevisst menneske bruker intuisjonen viljestyrt, slik vi for eksempel kan bruke synssansen viljestyrt.

Kosmisk sannhet

Vi ser at beskrivelsene ovenfor er svært like. Det er jo også naturlig fordi de kosmiske sannhetene nettopp er kosmiske sannheter. De er like uansett hvem som opplever dem. Disse sannhetene kan imidlertid oppleves i forskjellig innpakning. For eksempel beskriver den kjente barnepsykiateren Elisabeth Kübler-Ross en visjon av en lotusknopp som åpner seg. Hun går gjennom den og møter lyset og kjærligheten. Per Bruus-Jensen beskriver et kosmisk glimt satt inn i en visjon omkring en hendelse på en sydhavsøy. Opplevelsene kan i ettertid bli satt inn i

kjenner han at han bader i en følelse av lykke og tillit. Samtidig eller umiddelbart etterpå, får han en klar visjon av meningen med universet. Han tror ikke, men ser og vet at det kosmos som så ut som død materie, er et levende nærvær. Han ser at menneskets liv er evig og at menneskets sjel er like udødelig som Gud, at universet er slikt bygd at alle ting arbeider sammen til beste for alle. Han ser at det grunnleggende prinsipp er kjærlighet og på sikt er alle individer garantert lykken. Personer som går gjennom en slik opplevelse, lærer på få øyeblikk mer enn man kan lære på måneder eller år. Spesielt oppnår han forestillingen om helheten på en måte som fjerner all oppfatning av universet som meningsløs.

Martinus

Martinus sier at kosmiske glimt er korte øyeblikk der man gjennomstrømmes av ren kjærlighetsenergi. Man befinner seg i en ”ren og høy åndelig ekstase”. I slike øyeblikk kan man oppleve evige sannheter som for eksempel sin egen udødelighet eller Guds eksistens. Martinus sier videre at i samme liv kan man oppleve et eller flere kosmiske glimt. Man kan ikke oppnå slike naturlige glimt viljestyrt. De kommer uforberedt på dem som opplever dem. Opplever man flere, tar det ofte mange år

ulike kulturelle rammer. Martinus sier at mennesker med kosmiske glimt er opphav til religioner og religiøse sekter av ulik karakter.

Selve opplevelsen er så overveldende at det tar tid å integrere den i sin daglige bevissthet og den er vanskelig å sette ord på. Elisabeth Kübler-Ross sier at det tok flere måneder før hun klarte å finne de rette ordene. Opplevelsen er subjektiv og dermed vanskelig å forklare. Opplevelsen vil alltid være annerledes enn beskrivelsen av opplevelsen. Det er noe av dette Walt Whitman er inne på når han skriver: ”Bibler kan berette og prester preke, men

”Man vet at det kosmos, som så ut som død materie, er et levende nærvær.”

det er utelukkende ens eget lydløse jeg som kan oppleve den rene venerasjon, nå det guddommelige nivå og oppleve fellesskapet med det ujevnlige.”

Utviklingsperspektivet

Martinus setter kosmiske glimt og kosmisk bevissthet inn i et utviklingsperspektiv. Han skriver at menneskene har utviklet seg fra mineralriket via planteriket til dyreriket, der vi ennå befinner oss. Vi skal utvikle oss videre mot det riktige menneskerike, som er et foreløpig høydepunkt i evolusjonen. Hensikten med denne utviklingen er å skape et helt nytt sanseapparat og dermed en helt ny bevissthet. Livet her på jorda er altså først og fremst begrunnet i behovet for en fornyet opplevelsesevne. Gjennom reinkarnasjonen utvikles sansene og bevisstheten sakte men sikkert. På samme måte som for eksempel intelligensen har utviklet seg gjennom tusener av år, utvikles evnen til å bruke intuisjonen seg gradvis. Dette er en naturlig organisk prosess. Kosmiske glimt er korte innslag av

menneskene med de kvalitetene han fant i sine studier, for ”det selvrealiserte menneske”. Behovet for selvrealisering setter han øverst på den velkjente behovspyramiden. Dette gir opphav til en ny psykologi og et positivt syn på mennesket. Han påviser at er mulig å handle ut fra høyere motiver enn egosentriske grunnleggende overlevelsesmotiver. Maslow mener at menneskene utvikler seg i human retning, og at vi må regne med at flere og flere vil oppleve disse erfaringene. Bucke mener bevisstheten utvikles i tre stadier. Først utvikles dyrenes enkle bevissthet, så kommer menneskenes nåværende selvbevissthet og som det endelige mål utvikles menneskene til kosmiske bevisste individer.

Denne gradvise utviklingen kommer Ervin Laszlo inn på i boken ”Revolusjon i vitenskapen”. Her skriver han at kulturantropologiske studier viser at bevisstheten har utviklet seg over tusener av år. På jorden i dag kan man finne mennesker

”Alle kommer til å oppleve kosmiske glimt - i dette eller kommende liv.”

Hva kan man så gjøre hvis man ønsker disse opplevelsene?

Maslow skriver følgende i boken ”Toward a Psychology of Being”: “We cannot command the peak-experience. It happens to us”.

”Kosmiske glimt er korte innslag av intuisjonsenergien og kommer før kosmisk bevissthet i utviklingen. Dermed får vi en gradvis overgang fra å være kosmisk bevisstløs til å bli kosmisk bevisst.”

intuisjonsenergien og kommer før kosmisk bevissthet i utviklingen. Dermed får vi en gradvis overgang fra å være kosmisk bevisstløs til å bli kosmisk bevisst. Martinus forteller at mennesker med kosmiske glimt ikke er ferdig utviklete mennesker. Men de uferdige sidene tar ikke overhånd. Han skriver at kvalifikasjonene som kreves er ekte ydmykhet og fravær av ærgjerrighet, i kombinasjon med en fremragende human evne. I denne sammenheng er det interessant at det var nettopp dette Maslow la merke til hos de menneskene han studerte. Alle mennesker kommer til å oppleve kosmiske glimt og kosmisk bevissthet.

Maslow og Buke setter også disse opplevelsene inn i et utviklingssammenheng. På grunnlag av sine studier kaller Maslow

med en bevissthet på nivå med et steinalderssamfunn, middelaldernivå og en høyere transpersonlig bevissthet. Han kommer videre inn på at enkeltpersoner kan endre seg gjennom plutselig innsikt, men at menneskeheten som helhet vil utvikle seg gradvis. Ervin Laszlo beskriver også et optimistisk utviklingsforløp der mennesker med denne høyere bevisstheten til slutt vil være i flertall og da vil menneskeheten har nådd et nytt trinn i evolusjonen.

Det finnes ingen snarveier

Martinus legger stor vekt på at det ikke finnes noen snarvei til kosmiske glimt. Han advarer mot bruk av kjemiske stoffer og tankekonsentrasjoner der hensikten er å provosere frem kosmiske glimt. I boken ”Den intellektualiserede kristendom” stykke 89 skriver han: ”At benytte disse giftstoffer er ødeleggende for hele væsenets åndelige struktur og kan i værste tilfelle gjøre mennesket til et midlertidig åndelig vrang. Man forsøker også at fremkalde høyere bevissthedstilstande ved feilaktig meditasjoner, der også kan bringes opp til en næsten like psykisk ødeleggende virkning på de kosmiske organer som narkotikastofferne”. Han skriver i samme stykke: ”Der findes således absolutt ingen genvej til lyset, således at nogle væsener kan komme lettere ad en kortere vej til det ferdige menneskestadium enn andre. Alle må absolutt igjennem det samme for at blive det samme.”

Martinus skriver om naturlige kosmiske glimt og opplevelsen av kosmisk bevissthet i boken ”Kosmiske glimt”: “En sådan opplevelse kommer på et tidspunkt, hvor væsenet allerminst aner det og slet ikke tror sig utviklet nok til at skulle have en sådan opplevelse. Den kommer absolutt aldri på et tidspunkt, hvor væsenet tror om sig selv at være utviklet nok”.

Dette innebærer at vi ikke behøver å fokusere på disse opplevelsene, de kommer av seg selv når vi er klare for dem. Det vi kan fokusere på er nestekjærligheten. Vi kan øve oss på å unngå å påføre andre lidelser og bevisst arbeide med å utvikle våre humane sider. Vi kan øve oss på å ta egne lidelser uten bitterhet, uten å gi andre skylden for egen elendighet.

Som støtte i dette arbeidet er det lurt å bruke bønner og studere Martinus kosmologi. Når vi på denne måten legger bak oss alle våre uferdige sider, er vi klar for ”den store fødsel”.

Vi oppnår kosmisk bevissthet og er beboere av det riktige menneskeriket.

Artikkelen har tidligere stått i to danske magasiner: Kosmos, utgitt av Martinus Institutt, web: www.martinus.dk Nyt Aspekt, web: www.nytaspekt.dk

”I disse øyeblikkene overskrider personen egoet.”

”Da så jeg kjærligheten”

Som eksempel på en slik uventet bevissthetsutvidelse, vil jeg fortelle om en opplevelse jeg hadde for mange år siden. Jeg hadde reist for å besøke to onkler som bodde landlig til i vakker Nordnorsk natur. Det var i slutten av mars måned.

Jeg overnattet alene i et naust, et båthus der den ene delen var innredet for overnatting. Tidlig en morgen våknet jeg og gikk ned i fjæra. Det var helt lyst, men solen hadde ennå ikke kommet opp over fjellene. Luften var klar og kjølig.

Plutselig kjente jeg meg omhyllet av en psykisk varme. Den fylte hele kroppen og bevisstheten. Da så og følte jeg kjærligheten. En kjærlighet som ikke er kjønnsbetinget, den elsker livet i livet. En kjærlighet som elsker ubetinget, er kravløs. Den er helt og holdent aksepterende. Jeg opplevde at denne kjærligheten er selve grunnholdningen i universet.

Med mitt fysiske syn så jeg fortsatt fjellene, sjøen, trærne og husene, kort sagt alt det fysiske. Men det var som om jeg så gjennom den fysiske materien. Jeg så at kjærligheten er allestedsnærværende. Den gjennomstrømmer og omfavner hele kosmos. Jeg så at jeg var forbundet med hele universet, at alt liv i sin psykiske struktur er forbundet med alt liv. Atskiltheten som vi opplever i vår daglige bevissthet er en illusjon. Og jeg så at alt er liv. Gresset på marken, trærne, insektene, dyrene, fiskene, menneskene, ja selv fjellene bestod av dette levende.

Jeg så at kosmisk sett skilles det ikke verdimessig mellom noe som helst liv. Uansett fysisk form og størrelse. Alt liv har en absolutt egenverdi. Jeg så at mine handlinger, i tillegg til å ha en betydning for mine omgivelser, også har en direkte betydning for meg selv. Det jeg gjør mot livet, gjør jeg mot meg selv. Helt konkret. Jeg kunne i denne bevissthetstilstanden ikke ha plukket et gresstrå. Jeg ville umiddelbart ha kjent ubehaget gresstrået ville ha kjent. Jeg kunne ikke engang ha tenkt tanken på å gjøre noe som kunne bli ubehagelig for mine medvesener. Medfølelsen for andre var direkte og overveldende. Jeg fikk en sterk opplevelse av sannheten i bibelen der det står: ”Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg.”

Hele denne tiden opplevde jeg å stå midt i uendeligheten, i evigheten. Opplevelsen var emosjonelt en ekstatisk glede. Synet forsvant gradvis, men opplevelsen satte sine varige spor.

Terje Martin Eggesvik